

«پیام آیات»

پیام آیه ی ۷۱ سوره زمر:

۱- «آیه ناظر بر جهنم اخروی است»

۲- «جهنم جایگاه کافران است که گروه گروه به سوی آن رانده میشوند.»

پیام آیه ی ۷۲ سوره زمر:

۱- جایگاه جهنمیان جایگاهی بد و بسیار تنگ است.

پیام آیه ی ۷۳ سوره زمر:

۱- آیه ناظر بر بهشت اخروی است.

۲- نگهبانان بهشت به بهشتیان وعده میدهند که همیشه در این جایگاه نیکو و سلامت به سر میبرید.

پیام آیه ی ۷۴ سوره زمر:

۱- برترین مقام بهشت مقام رضا و خرسندی است.

پیام آیه ی ۷ و ۸ سوره زلزال:

«عملی که ما در دنیا انجام می دهیم همان عمل بصورت پاداش یا کیفر در آخرت واقعیت می یابد.»

نکات متن "جایگاه گناهکاران"

- ۱- پس از محاکمه ی دوزخیان گروه گروه به سوی جهنم رانده میشوند. وقتی بدان جا می رسند ، در های جهنم باز میشود. جهنم ۷ در دارد که راه های ورود گروه های مختلف جهنمی است. آنگاه کافران و مجرمان ، هر دسته ، در جایگاه مناسب خود افکنده می شوند؛ جایگاهی بسیار تنگ!
- ۲- آتش جهنم بسیار سخت و سوزاننده است. این آتش حاصل عمل خود انسان است و لذا از درون جان آنها شعله می کشد. هر بار که فرو می نشیند ، شراره ای بر آن می افزایند و آن را شعله ور تر میکنند. این آتش و عذاب از خود کافران و مجرمان و ستمکاران سر چشمه می گیرد. وقتی به جهنم افکنده می شوند به آنها گویند: شما و آنچه را که می پرستیدید ، هیزم دوزخ خواهد بود.
- ۳- ماموران جهنم ملائکه ای هستند بسیار سخت گیر و شدید العمل و از انجام وظیفه ی خود سر پیچی نمیکنند.
- ۴- در این حال ناله ی حسرت دوزخیان برمیخیزد و میگویند : ای کاش خدا را فرمان می بردیم و پیامبر او را اطاعت می کردیم ، دریغ بر ما ، به خاطر آن کوتاهی هایی که کردیم!
- ۵- پاسخ قطعی خداوند این است که آیا در دنیا به اندازه ی کافی به شما عمر ندادیم تا هر کس که میخواست به راه آید؟ ما میدانیم اتگر به دنیا بازگردید راه گذشته را در پیش میگیرید!

۶- آن گاهی دیگران را مقصر می‌شمارند و می‌گویند: بزرگان ما و شیطان سبب گمراهی شدند. و شیطان می‌گوید خداوند به شما وعده‌ی حق داد و من به شما وعده‌ی دروغ دادم و من بر شما تسلطی نداشتم. من فقط شما را فراخواندم و شما نیز این دعوت را پذیرفتید. مرا ملامت نکنید، خودتان را ملامت کنید!

۷- به نگهبانان جهنم رو می‌آورند تا آنها برایشان از خداوند تخفیفی بگیرند ولی فرشتگان می‌گویند: مگر پیامبران شما برای شما دلایل روشنی نیاوردند؟ آنان می‌گویند بلی! فرشتگان نیز تقاضای آنها را نمی‌پذیرند و درخواستشان را بی‌جا میدانند.

نکات متن "جایگاه نیکوکاران"

- ۱- نیکوکاران و رستگاران را به سوی بهشت راهنمایی میکنند. بهشت آماده‌ی استقبال و پذیرایی از آنهاست و چون بهشتیان سر رسند، در های آن را به روی خود گشوده می‌بینند. بهشت ۸ در دارد که بهشتیان از آن در ها وارد می‌شوند. یک در مخصوص پیامبران و صدیقان و یک در مخصوص شهیدان و در های دیگر مخصوص گروه های دیگر است.
- ۲- نگهبانان بهشت به آنها سلام میکنند و خوشآمد میکنند و به آنها وعده میدهند که همیشه در این جایگاه نیکو، در امنیت و سلامت به سر خواهند برد.
- ۳- رنج و بدی به بهشتیان نمی‌رید و هر چه در دلهاشان تمنا کنند و دیدگانیشان را خوش آید، آماده می‌بینند. در بهشت هیچ آلودگی و ناپاکی وجود ندارد. کسی سخن لغو و گناه آلود نمی‌گوید. گفتارشان سلام و درود است. خدا را سپاس می‌گویند که خزن و اندوه را از آنان زدوده و از رنج و درماندگی دور کرده است.
- ۴- علاوه بر اینکه بالاتری مرتبه نعمت های بهشت لقا، و دیدار اوست که اولیای خدا در طلب آن هستند و به شوق آن زندگی میکنند.
- ۵- بهشتیان با خدا هم صحبت اند و به جمله «خدا یا! تو پاک و منزهی» مترنم اند. بهشت برای آنان سرای سلامتی (دارالسلام) است، زیرا هیچ نقصانی، اندوهی، غصه ای، خوف و ترسی، عجزی، مرضی جهلی، مرگ و هلاکتی، و خلاصه هیچ ناراحتی و رنجی در آن جا نیست. نعمت های دائمی آن هیچگاه خستگی و سستی و ملامت نمی‌آورد. در آن جا انسان همیشه تازه و شاداب و سر حال است و همواره احساس طراوت و تازگی می‌کند. یکنواختی برای او معنایی ندارد. هر روز چیز تازه ای می‌خواهد و هر چه را هم در خواست کند آماده می‌یابد.
- ۶- زنان و مردان بهشتی در زیبا ترین و جوان ترین صورت و قیافه در بهشت به سر می‌بند. ازدواج آنان سرشار از عشق، لذت و سرور است و این سرور هیچگاه تبدیل به ناخوشی و دلزدگی نمی‌شود.
- ۷- همسران بهشتی خوش رفتار و زیبا رو، جوان و شاداب، پاک و طاهر، شادکام و مسرور، خوش و خرم، بدون غصه و خشم و پیوسته عاشق و خرسند از همسر خود هستند.
- ۸- در بهشت، هم خداوند از انسان راضی است و هم وی از خدا رضایت دارد.

رابطه میان عمل و پاداش و کیفر

رابطه اعمال با جزا و پاداش اخروی چگونه است ؟

رابطه میان عمل و جزای آن سه گونه است:

۱- رابطه ی قراردادی (تغییر پذیر)

گاهی پاداش و کیفر بر اساس مجموعه ای از قرار دادها تعیین می شود. رابطه میان آن کارها و این گونه پاداش ها و کیفرها یک رابطه قراردادی است و انسان می تواند با وضع قوانین جدید این رابطه ها را تغییر دهد. آن چه در اینجا اهمیت دارد، تناسب میان جرم و کیفر است تا عدالت برقرار گردد.

۲- رابطه طبیعی (تطبیق پذیر)

پاداش و کیفری که محصول طبیعی خود عمل است. این پاداش و کیفری که محصول طبیعی خود عمل است. این پاداش و کیفر محصول عمل است و انسان نمی تواند با وضع قوانین، آن را تغییر دهند بلکه باید خود را با آن تطبیق دهند و با آگاهی کامل از آن سود برند و سعادت زندگی خویش را تأمین کنند.

۳- رابطه ی عینی

نوع دیگری از رابطه میان عمل و پاداش و کیفر وجود دارد که عمیق تر و کامل تر از این دو است. هر عملی یک جنبه ی مادی و ظاهری و یک جنبه باطنی و غیبی دارد. جنبه مادی و ظاهری بعد از عمل از بین می رود، اما جنبه باطنی و غیبی هرگز از بین نمی رود و در نفس و روح باقی می ماند. در واقع، هر عملی که از ما سر می زند، دو نقش دارد؛ نقشی در جان ما دارد و نقشی در خارج. نقش خارجی از بین می رود ولی نقشی که در جان ما دارد، باقی می ماند و از بین رفتنی نیست. از این رو، قرآن کریم می فرماید ولی نقشی که در جان ما دارد، باقی می ماند و از بین رفتنی نیست. از این رو قرآن کریم می فرماید: وقتی قیامت فرا می رسد، انسان اعمال خود را حاضر می یابد و می شناسد، گر چه به اندازه ذره ای باشد.

در آیات ابتدای درس بیندیشید و ببینید کدام آیه برای نوع رابطه میان عمل و جزا دلالت دارد؟ در آیات ۷ و ۸ سوره زلزال «نمل يعمل مثقال ذره خیر یره و من يعمل مثقال ذره شرأ یره» بر عینیت و یکی بودن عمل با پاداش و جزا اشاره شده است.

بنابراین در عرصه قیامت، تصویر اعمال انسان یا گزارشی از عمل انسان نمایش داده نمی شود بلکه خود عمل نمایان می شود و هر کس عین عمل خود را می بیند.

رسول خدا (ص) می فرماید: برای تو ناچار همنشینی خواهد بود که هرگز از تو جدا نمی گردد، با تو دفن می شود در حالی که تو مرده ای و او زنده است. این همنشین تو اگر شریف باشد، تو را گرامی خواهد داشت و اگر شریف نباشد، تو را به دامان حوادث می سپارد. آن گاه آن همنشین با تو محشور می گردد و در رستخیز با تو بر انگیزته می شود و تو مسئول آن هستی. پس دقت کن، هم نشینی که انتخاب می

کمی نیک باشد؛ زیرا اگر او نیک باشد، مایه ی اُنس تو خواهد بود و در غیر این صورت موجب وحشت تو می گردد. آن همنشین، کردار توست.

اگر شخصی عمر خود را بر اساس حق و حقیقت سپری کرده و به تحصیل فضایل و کمالات پرداخته است، همین کمالات و فضایل در آخرت برای او آشکار میگردند و در بهشت به صورت نعمت های گوناگون جلوه گر می شوند اما اگر زندگی خود را بر اساس گناه، حق کشی و ستم بنا کرده، همین زشتی ها در آخرت به صورت عذاب هایی گریبان او را خواهند گرفت. از این رو، قرآن کریم خطاب به کسانی که زر و سیم می اندوزند و ذر راه خدا انفاق نمی کنند، می فرماید که روزی با همین زر و سیم ها که در دنیا از اموال کودکان یتیم غذا تهیه کرده و حورده است، این غذا در آخرت در شکم او آتش می شود و او را می سوزاند.

اندیشه و تحقیق در آیات

۱- آیا در مجازات آخرت که مجازات از نوع سوم است، ظلم امکان پذیر و قابل تصور است؟ چرا؟

خیر، ظلم امکان پذیر و قابل تصور نیست زیرا آنچه در روز قیامت به عنوان پاداش یا کیفر به انسان داده می شود عین عمل اوست. لذا در جهان آخرت نه جرم از مجرم جدا میشود و نه پاداش و کیفر چیزی جز عمل انسان است و روشن است که هیچ عدالتی با بالاتر از این نمیتواند باشد که مل هر کسی به خود او باز گردانده میشود و او خود را در میان اعمال خود میابد.

۲- چه تفاوت هایی میان ویژگی های دنیا و آخرت با دنیا و برزخ وجود دارد؟ آن تفاوت ها را در جدولی مانند جدول زیر تنظیم کنید.

شماره	دنیا	برزخ	آخرت
۱	عالم محدود است	از دنیا وسیع تر و از دنیا محدود تر است	عالم نامحدود است
۲	حسابرسی نیست	از مسائل کلی پرسیده می شود	علاوه بر مسائل کلی از جزئیات نیز پرسیده می شود
۳	محل عمل است	محل عمل نیست	محل عمل نیست
۴	پرونده ی عمل آدمی باز است	پرونده ی عمل آدمی باز است	پرونده ی عمل بسته می شود

۳- رسول خدا(ص) فرمود ((الدنيا مزرعه الاخرة)).

یک کشاورز ماهر برای این که زراعت پر محصولی داشته باشد، شرط را رعایت میکند

۱- زمین مناسب انتخاب میکند.

۲- بذر سالم تهیه میکند.

- ۳- زمین را به موقع آبیاری و از کودهای مناسب استفاده می کند.
- ۴- زمین را از خس و خاشاک و علف های هرز پاک میکند.
- ۵- مواظب است که آفات و حیوانات به کشت او ضرر نرسانند.

اگر ((دل)) بهترین و مناسب ترین زمین برای کشت محصول آخرت است، چهار شرط دیگر کدامند؟

- ۱- **عمل** : مناسب ترین بذر برای کاشتن در سرزمین دل عمل است، چرا که عمل ریشه ی تمام نیکی هاست ولی باید این عمل، عمل صالح باشد و عمل ما وقتی لرضمن است که مورد رضای خدا قرار بگید.
- ۲- **ایمان** : ایمان نور است، تا ایمان نباشد عمل آدمی رشد نمیکند، ایمان و نور، سرچشمه ی رشد و تکامل و حرکت است.
- ۳- **علم** : باید آگاهی لازم و شناخت درست از بذر ها و نیاز های آن داشت، باید علف های هرز را شناخت و موانع رشد را کنار زد، انسانی که جاهل باشد، هیچوقت به خوشبختی نمیرسد و راه درست را از نادرست تشخیص نمیدهد.
- ۴- **تقوا** : زمین دل برای برداشت محصول بهتر ، باید از هر نوع آفت مصون باشد . با پرهیزکاری از گناه و آلودگی ها و دوری از وسوسه های شیطان میتوان جلوی نابودی محصول و تباهی عمل را گرفت، فراموش نکنیم که ملاک برتری انسان ها نزد خداوند ، تقوا است.

AJHSD.blog.ir